

[Ømann.]

en bestemmelse om den allervigtigste reform, nemlig afskaffelse af skattefradragsreglen, ikke med virkning for det kommende skatteår, for det er ikke praktisk muligt eller forsvarligt, men med virkning fra og med skatteåret 1968-69, idet det samtidig klart må tilkendegives, at skævheder i beskattningen som følge af denne regels afskaffelse vil blive udjævnet. Så er denne store ting til side, inden kildeskatten kommer, og til den tid bliver der nok at gøre endda.

Hvad nu afskrivningsloven angår, tror jeg også, at det trods den knappe tid vil være rigtigt at gennemføre reformer allerede nu, og at det tillige vil være forsvarligt at gøre det med virkning for det kommende skatteår. Finansministeren har jo i god tid advaret befolkningen om, at der vil blive foreslået reformer med henblik på at hæmme de såkaldte statuskøb.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger og kan på mit partis vegne tilsige en yderst reformvenlig udvalgsbehandling.

Arthur Jacobsen: Det radikale venstre har jo den 13. oktober tilsagt sin medvirken til lovforslagenes gennemførelse, men jeg vil gerne som ny ordfører fremsætte nogle få bemærkninger. Bl. a. vil jeg udtale håbet om, at ligningsloven fremover vil kunne gøres færdig på et tidligere tidspunkt. Jeg tror ikke, der er noget nyt i det, jeg siger her, og jeg er helt klar over, at netop folketingsvalget har forsinket denne lov væsentligt i år. Men det er jo således, at skatteydere med forskudt regnskabsår har store vanskeligheder med afslutning af regnskabet. Dette skyldes også, at resultaterne fra ejendomsvurderingerne som regel først kommer frem i januar måned.

Om de ændringer i ligningsloven, der er en følge af boligforliget — det gælder boligsikringsydelsen til lejerne, og det gælder udlejerens binding af en del af husleje-forhøjelserne samt den for 8 år fastsatte lejeværdiprocent for enfamiliehuse — kan man ikke undgå at bemærke, at de utvivlsomt vil give skattemyndighederne mange vanskeligheder og ikke virke fremmende på den forenkling af hele skattesystemet, som må være målet; for det er jo virkninger, som rækker ikke så få år frem i tiden.

Den foreslåede lovændring, hvorefter skatterådene uden for København og Frederiksberg kan tage en tidligere foretagen skatteansættelse op til fornyet behandling og eventuel ændring, vil sikkert vise sig at være en udmærket ordning. Landsskatteretten bliver aflastet i sit arbejde, og sagerne vil blive afgjort betydelig hurtigere. Vedrørende de rigtige regnskabssager er det min erfaring, at der er et betydeligt samvirke mellem skattemyndighederne på den ene side og revisorer og regnskabskonsulenter på den anden side, således at disse sidste, hvis nye momenter skulle dukke op i en sag, der er underkendt ved første behandling, nok skal finde på at gøre skatterådene opmærksom på det rent praktiske for begge parter i, at man får sagen afgjort på lokalt plan.

Forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v., som er en konsekvens af den nye lov om ejerlejligheder, og som giver ejerlejligheder samme status som en- og tofamiliehuse, når vi undtager den skønsmæssige fastsættelse af lejeværdien, har vi jo fra det radikale venstres side på et tidligere tidspunkt givet tilslutning til.

Men jeg vil gerne til finansministerens bemærkninger ved fremsættelsen af lovforslaget den 5. oktober om de nuværende regler om skattefri afskrivning, der blev indført i 1957, fremsætte nogle kommentarer. Jeg håber ikke, at man agter at gøre afskrivningsreglerne så komplicerede, som de var tidligere, før 1957. De ændrede regler f. eks. for afskrivninger på biler er jo et eksempel på, hvor indviklet man kan lave det, når man går den gamle vej igen. Jeg tror, alle er enige om afskrivningslovens gode virkninger for produktion og beskæftigelse, og de ordinære afskrivningsregler giver vel sjældent mulighed for et større forbrug, fordi investeringen som regel overstiger den skattelettelser, man får. Men begyndelsesafskrivningerne er rummelige, og det samme gælder særskrivningerne. Selv om de som regel må ses i forbindelse med en større risiko, kan det ikke afvises, at disse afskrivningsmuligheder går videre end de fradrag, som et omkostningssynspunkt ville fastslå. Men hvor mange nyinvesteringer ville udeblive uden denne mulighed? Det er en af de ting, der må undersøges. Jeg har